

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De domino Petro Abbate Claraeuallis, in cuius simplicitate aduersarij eius compuncti, bonis, pro quibus contenderant, renu[n]ctauerunt, cap. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Iustravit & consideravit, ita ut postea, eo recitante; multi mirarentur. Regressa anima, diabolus erranti occurrit, dicens; Corpus tuum meum est, Illo se signante, & sanctam Dei genitricem inuocante, adiecit; Media pars capitis tui mea est, eo quod pulsata vespera sabbati fuerit lota: & statim misit massam picis in illam, quæ postea cum maximo labore multorum deposita est. Cum verò moriturus esset, mater eius hæs ait: O fili dulcissimè, modò recedens a me dimittis me in maxima infirmitate. Respondit ille: Sancta Maria liberabit te mater. Eoque expirante, eadem hora sanata est illa ab infirmitate durissima, qua nouem annis laborauerat. Legi in libro visionum beatae Azeline, quod in celesti mansione sedem viderit vacuam miræ pulchritudinis & gloriæ, & dictum est ei, quod esset cuiusdã cæci de Alemannia, & statim intellexit de fratre isto Engelberto. APOLLONIUS: ut audio, multum Deo chara est simplicitas. CÆSARIUS: Non solum Deo, imò & hominibus placet; & quandoque maioris in auribus eorũ efficacit, quam prudentia secularis

CAPYT XI.

Simplicitas etiã apud hominis efficax.

Dominus Petrus Abbas Clareuallis, monoculus ex infirmitate, vir sanctus, nomine & re Petri Apostoli imitator, & filiº colũbe, eo quod magnæ & puræ fuerit simplicitatis. Cum ipso & fratribus eius miles quidã, pro quibusdã bonis, contendebat: præfixus est dies, in quo vel miles cũ Abbate cõponeret, vel corã iudice litẽ intraret. Venit ad diẽ miles cũ amicis suis, venit & Abbas solo monacho quodã simplice secũ assumpto: nõ tamẽ in equis, sed pedites venerunt. Et cùm esset Abbas venerabilis, pacis & paupertatis amator, rerumque transeuntium contemptor, coram omnibus dicebat militi: Homo Christianus es, si dixeris in verbo veritatis, quod bona ista, pro quibus contentio est, tua sint, & tua esse debeant, bene sufficiet mihi testimonium tuum. Ille magis curans de bonis obtinendis, quàm de verbo veritatis, respondit: In veritate dico quod mea sint
hac

hæc bona. Ad quod Abbas: Sint ergo tua tibi, ego de cætero non repetam illa. Sicque reuersus est ad Claramuallem. Miles etiam ad vxorem suã quasi victor rediẽs, cum ei per ordinẽ recitasset quid Abbas dixisset, vel quid ipse egisset, illa territa ad verba rã pura & rã, simplicia respõdit: Dolosè egisti cõtra Abbatẽ sanctum, vltio diuina nos puniet: nisi monasterio bona sua restituas, consortio meo carebis. Territus ille, ad Claramuallem venit, bonis vltro renunciauit, de indebita vexatione sancti Abbatis veniam postulauit. Vir iste beatus temporibus seniorum nostrorum visitauit in Claustro: erat autem secundum carnem nobilis, & consanguineus Philippi regis Francia, qui præcipuus amator erat sanctæ simplicitatis.

CAPVT XII.

Retulit mihi Constantinus monachus noster, quòd eo tempore, quo Parisijs in studio fuit, Ioannes Abbas sancti Victoris, qui natione theutonicus est, cum quibusdam nobilibus & magnis viris pro magno allodio coram rege Philippo placitauerit. Qui cum secum adduxisset quosdam ex fratribus, viros literatos & iurisperitos, haberentque aduersarij aduocatos in causis exercitatos, partibus hinc inde respondentibus, Abbas simpliciter sedens, nec vnum verbum ad allegata respondit: ita vt magis videretur vacare orationi, quam allegationi. Hoc cum Rex cõsiderasset, ait Abbati: Domine Abba, quare vos nihil loquimini? Respondete Abbate multu leniter, & valde simpliciter: Domine nescio quid loqui. Edificatus Rex & compunctus subiecit: Reuertimini vos in claustrũ vestrum, & ego loquar pro vobis. Post quorum discessum Rex, irã simulans, dixit militibus: Ego præcipio vobis sub interminatione gratiæ meæ, ne de cætero sanctum Abbatem istum inquietetis. Sicque factum est, vt bona quæ fratres obtinere non poterant per multas querimonias, sola apud regẽ obtineret Abbatis simplicitas. Et est impletum in eo illud Moyfi: Dominus pugnabit pro vobis, & tacebitis. *Exod. 14*

Alijs tibi adhuc ostendã exemplis, qualẽ locum vene-

Z ratio,